# MODALITIES OF USING INTEGRATED STRATEGY OF TEACHING AT LANGUAGE AND COMUNICATION AREA

**Elena Lucia Mara**
**Prof., PhD., „Lucian Blaga" University of Sibiu**

*Abstract:The integrated curriculum approach focuses on the formation of transversal and transferable competences, attitudes and values, useful for the personal and social development of students. The integrated curriculum implies a certain teaching method and a certain way of organizing and planning the training that produces inter-disciplinary disciplines so as to respond to students' development needs. Evolution of contemporary pedagogical practice has an important dynamics. In our country, such an integrated curriculum was proposed for the first time in 2008 in the kindergarten and in 2012 for the preparatory classes, first and second. Curricular integration has its benefits in pre-primary and primary classes, and is due both to the learning characteristics of children and to the way in which teaching is organized. Integrated curriculum and integrated teaching imply more than a change in curriculum and teaching strategy, presuppose approaches and perspectives that go beyond the specialized boundaries of educational paradigms and theoretical - explanatory and practical models.*

*Keywords: integrated curriculum, integrated teaching strategy, educational paradigms, learning, methods.*

Educaţia reprezintă axul principal al formării personalităţii umane. Platon afirmă că: ,,nu este nimic mai dumnezeiesc decât educaţia, prin educaţie omul ajunge într-adevăr om". În această perioadă asistăm la dezvoltarea unei noi abordări educaţionale, care determină organizarea şi trăirea unor experienţe de învăţare ţinând seama de cerinţele viitorului şi de necesitatea producerii unor schimbări dorite în comportamentul copilul de astăzi. Problemele concrete de viaţă, ce trebuie rezolvate zi de zi, au un caracter integrat şi nu pot fi soluţionate decât apelându-se la cunoştinţe, deprinderi, competenţe ce nu sunt încadrate în contextul strict al unui obiect de studiu. Pentru ca elevii zilelor noastre să facă faţă solicitărilor lumii contemporane, trebuie să le formăm capacitatea de a realiza transferuri rapide şi eficiente între discipline, de a colecta, sintetiza şi de a pune la lucru împreună cunoştinţele dobândite. Copilul este autorul propriei lui învăţări, iar sursa învăţării lui o constituie diversitatea experienţelor cognitive, sociale, emoţionale, fizice pe care le trăieşte.

Abordarea integrată a curriculum-ului pune accentul pe formarea unor competenţe, atitudini şi valori transversale şi transferabile, utile pentru dezvoltarea personală şi socială a elevilor. Curriculum-ul integrat presupune o anumită modalitate de predare şi o anumită modalitate de organizare şi planificare a instruirii ce produce o inter-relaţionare a disciplinelor, astfel încât să răspundă nevoilor de dezvoltare a elevilor. Evoluţia practicii pedagogice contemporane cunoaşte o dinamică importantă. La noi în ţară, s-a propus un astfel de curriculum integrat pentru prima dată în anul 2008, la grădiniţă, iar în anul 2012 pentru clasele pregătitoare, întâi şi a doua. Integrarea curriculară îşi manifestă beneficiile la clasele pre-primare şi primare şi se datorează atât particularităţilor de învăţare a copiilor, cât şi modului de organizare a predării. Curriculum integrat şi predarea integrată presupun mai mult decât o schimbare de curriculum şi strategie de predare, presupun abordări şi perspective ce depăşesc graniţele specializate ale paradigmelor educaţionale şi ale modelelor teoretic – explicative şi practice. De aceea, în continuare voi enumera câteva dintre beneficiile abordării curriculum-ului de tip integrat:



BDD-A28242 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:56:24 UTC)

- Hrăneşte şi refortifică abilităţile şi cunoştinţele învăţate într-o arie de studiu şi le utilizează în alta;
- Conferă elevilor experienţe academice din ce în ce mai bogate extinzând contextul şi aplicabilitatea deprinderilor şi informaţiilor lor;
- Eficientizează utilizarea timpului de învăţare pentru cunoştinţele, competenţele dintr-o arie spre a fi utilizate ca suport în alta.

Dimensiunea integrată a curriculum-ului presupune, atât relaţionarea disciplinelor şcolare cu scopul de a evita izolarea lor tradiţională, cât şi acţiunea de a asocia diferitele obiecte de studiu,din acelaşi domenii diverse într-una şi aceeaşi planificare a învăţării. După cum afirmă J. Piaget ,, cunoştinţa provine din acţiune", iar didactica modernă subliniază faptul că elevul nu mai este receptor de informaţie, ci subiect al cunoaşterii şi acţiunii. Predarea integrată a cunoştinţelor este considerată o strategie modernă de organizare şi desfăşurare a conţinuturilor, iar conceptul de activitate integrată se referă la o acţiune în care se îmbrăţişează metoda de predare-învăţare a cunoştinţelor, îmbinând diverse domenii şi constituirea deprinderilor şi abilităţilor elevilor. Diferitele paradigme de integrare a curriculum-ului cu ample deschideri în planul predării integrate aduc transformări demersurilor de elaborare a strategiilor didactice. Argumente ale predării integrate:

- Angajarea responsabilă a elevilor în procesul învăţării;
- Încurajarea comunicării şi a relaţiilor interpersonale prin valorificarea valenţelor formative ale sarcinilor de învăţare în grup prin colaborare;
- Transformarea cadrului didactic în factor de sprijin, mediator, facilitator şi diminuarea funcţiei sale de ,, furnizor de informaţii".

Ioan Neacşu afirmă că ,,educatorii sunt solicitaţi astăzi, în mod continuu, să promoveze învăţarea eficientă. Şi nu orice învăţare eficientă,ci una participativă, activă şi creativă". Metode de predare ale profesorului pot fi convertite de către elevi în metode de învăţare deoarece metodele de predare induc şi învăţarea. În accepţiune modernă, metodele de învăţământ reprezintă modalităţi de acţiune, instrumente cu ajutorul cărora elevii sub îndrumarea profesorului sau în mod independent, îşi însuşesc cunoştinţe, îşi formează şi dezvoltă priceperi şi deprinderi intelectuale şi practice, aptitudini, atitudini. Cele mai productive strategii şi metode de predare integrată, recunoscute ca promotoare ale unei învăţări autentice-eficiente sunt strategiile didactice interactive care stau la baza unui process de învățare activ, în cadrul căruia, cel care învață acționează asupra informației pentru a o transforma într-una nouă, personal și interiorizată.

- Modalități de pregătire a demersurilor strategice de tip integrat:
  - cercetarea designului domeniilor de cunoaștere și a zonelor de integrare;
  - flexibilitatea schemei orare, a plajei temporare disponibile la nivel săptămânal, semestrial;
  - pregătirea și promovarea unor strategii centrate pe elev;
  - valorificarea interactivității și a valențelor formative ale grupului;
  - predarea în echipă;
  - promovarea parteneriatului profesor-elev în procesul instructiv-educativ.
- Principiile care stau la baza construirii strategiilor didactice interactive valorificate de modelul predării integrate sunt:
  - elevii își construiesc propriile înțelesuri și interpretări ale instruirii;
  - scopurile instruirii sunt discutate, negociate, nu impuse;
  - sunt promovate alternative metodologice de predare-învățare-evaluare;



BDD-A28242 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:56:24 UTC)

- sarcinile de învățare vor solicita informații transdisciplinare și analize multidimensionale ale realității;
- evaluarea va fi mai puțin criterială și mai mult reflexive, integrand metode alternative de evaluare;
- sunt promovate învățarea prin descoperire și rezolvarea de probleme.

În încercarea de a sintetiza diferite orientări teoretice putem aprecia faptul că abordarea integrată a conţinuturilor iese din monotonia aceleaşi tehnici de predare a unor lecţii care le oferă elevilor posibilitatea de a explora în profunzime domenii noi, de a acumula cunoştinţe în mod independent şi de a dezvolta competenţe precum creativitatea, spiritul de iniţiativă. Atât succesul şcolar cât şi succesul în viaţa personală şi socială este dat tocmai de capacitatea de a ieşi din tiparul unei discipline şi de a realiza conexiuni şi transferuri rapide între discipline, pentru rezolvarea problemelor concrete din viaţa de zi cu zi. Activitatea integrată aduce mai multă coerenţă în procesul de predare-învăţare şi se dovedeşte a fi o soluţie pentru o mai bună corelare a activităţilor de învăţare cu viaţa societăţii, cultura şi tehnologia didactică.

**Planificarea anuală integrată**

Cadrul didactic cunoaşte particularităţile (posibilităţi de efort, ritm de lucru, experienţă de învăţare) clasei pe care o conduce şi organizează materialul de predat prevăzut de programele şcolare pe parcursul anului şcolar, aşa încât să asigure ritmicitatea predării potrivită pentru clasa respectivă. Odată cu apariţia clasei pregătitoare s-au dat "modele" specifice de proiectare la această clasă, iar profesorii le-au apreciat ca fiind prea complicate. Pentru perioada de început au fost utile, dar, după ce s-a acumulat experienţă şi având în vedere că acelaşi cadru didactic predă la cele cinci clase primare, credem că putem folosi şi la prima clasă a învăţământului primar aceeaşi formă a documentelor de planificare. În procesul de proiectare, prima acţiune importantă este studierea cu atenţie a programelor şcolare "ca element central în realizarea predării didactice". Documentul cuprinde competenţele generale şi specifice care vor fi formate la cele două discipline până la sfârşitul ciclului primar şi într-un an şcolar şi cunoştinţele de predat. Pentru orientarea cadrelor didactice, programa cuprinde şi activităţi de învăţare, dar fiecare profesor are libertatea de a organiza şi alte activităţi în funcţie de nevoile clasei. Profesorul asociază competenţele specifice cunoştinţelor de predat şi alocă numărul de ore pe care-l consideră necesar pentru parcurgerea lor. Pentru o eventuală schimbare a ordinii transmiterii unor cunoştinţe, avem în vedere logica disciplinei din care nu putem ieşi. În etapa următoare se grupează competenţele specifice şi cunoştinţele de predat pe unităţi de învăţare. Unităţile de învăţare urmăresc realizarea unor competenţe specifice şi sunt structuri în care se grupează conţinuturi, competenţe şi activităţi de învăţare cu legături între ele, care îi permit elevului să sesizeze că fiecare lecţie face parte dintr-un sistem de lecţii, iar cunoştinţele se susţin unele pe altele. Acest aspect asigură o învăţare eficientă şi contribuie la formarea de competenţe. În planificarea anuală se trec conţinuturile de predat o singură dată.

În ultima etapă, profesorul repartizează numărul de ore necesare pentru fiecare unitate de învăţare. Numărul de ore pe an şcolar se calculează prin înmulţirea numărului de ore prevăzut în planul de învăţământ cu numărul de săptămâni. Din acest total se reţin ore pentru: situaţii neprevăzute, evaluarea iniţială, recapitulări semestriale, evaluarea semestrială şi finală şi pentru îndrumarea lecturii suplimentare a elevilor. Celelalte ore se repartizează pe unităţi de învăţare. Strategiile de instruire, ca interacțiuni între strategiile de predare și cele de învățare, reprezintă moduri de abordare și acțiune, structuri procedurale, combinare de metode, mijloace, forme de organizare.Strategiile de învățare sunt definite ca planuri generale de abordare a sarcinilor de învățare. Dintr-o perspectivă culturală, strategia conține: instrumentarul învățării, demersal învățării, gradul de coordonare sau directivitate a învățării,



BDD-A28242 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:56:24 UTC)

inserția socio-afectivă, gestionarea timpului. De asemenea, strategia didactică este modalitatea eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevi să acceadă la cunoaștere și să-și dezvolte capacitățile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele și emoțiile. Ea se constituie dintr-un ansamblu complex și circular de metode, tehnici, mijloace de învățământ și forme de organizare a activității, complementare, pe baza cărora profesorul elaborează un plan de lucru cu elevii, în vederea realizării cu eficiență a învățării.

**Strategii și metode de predare integrate**

Conceptul „metodă de învățământ" păstrează și în prezent semnificația originară, împrumutată din grecescul „methodos" ceea ce înseamnă drum spre, cale de urmat – în vederea atingerii unor scopuri determinate în prealabil. Această semnificația s-a păstrat în zilele noastre, însă sfera și conținutul noțiunii s-au extins. În accepțiune modernă, metodele de învățământ reprezintă modalități de acțiune, instrumente cu ajutorul cărora elevii sub îndrumarea profesorului sau în mod independent, își însușesc cunoștințe, își formează și dezvoltă priceperi și deprinderi intelectuale și practice, aptitudini, atitudini. Cele mai productive strategii și metode de predare integrate, recunoscute ca promotoare ale unei învățări autentice-eficiente sunt:

a) **Învățarea prin dezbatere**este o metodă care constă în prezentarea unor întrebări, teme, probleme etc., care sunt supuse spre analiză și soluționare unei clase, unui grup. Stimulând inițiativa și participarea fiecăruia la obținerea rezultatului, această metodă presupune intervenția și participarea fiecăruia la obținerea rezultatului, această metodă presupune intervenția educatorului, care schițează pașii necesari și coordonează părerile și soluțiile participanților dirijându-le spre obținerea rezultatului adevărat.
b) **Învățarea prin problematizare**este o metodă de tip euristic, folosită în procesul de învățământ cu scopul de a declanșa activitatea independent a elevului, gândirea și efortul personal al acestuia. Problematizarea sporește considerabil eficiența lecțiilor, deoarece antrenează multirateral elevului (gândire, fantezie creatoare, acțiune etc.). Problematizarea aplicată în predarea oricărui obiect de învățământ, în funcție de scopul instructive sau educative urmărit, de specificul disciplinei respective și de nivelul de dezvoltare psihică și social a elevilor. Problematizarea se înscrie printre coordonatele esențiale ale modernizării învățământului, stimulând creativitatea cadrelor didactice și a elevilor.
c) **Învățarea prin încercare și eroare** se definește ca fiind încercarea unui șir de soluții pentru a răspunde la o soluție data, cu părăsirea soluțiilor care se dovedesc a fi greșite și cu deprinderea soluției care satisfice, rezolvând problema.
d) **Învățarea senzorio-motorie,** conținutul ei îl reprezintă ansamblul coordonărilor senzorio-motorii, priceperile și deprinderile exprimate în performanțe practice, care achiziționate de către copii, contribuie la dezvoltarea lor biologică, biopsihică și psihomotorie.
e) **Învățarea socială,** funcția principală este aceea de mechanism al socializării și integrării sociale, asigurând prin aceasta interiorizarea de către elev a modurilor și tipurilor de interactiune psihosocială și social de diverse naturi: comportamentală, valorică normativă, atitudinală etc.

**Strategii didactice specifice disciplinei Comunicare în limba română**

La baza proiectării efective a activităților de învățare ce urmăresc competențelor de comunicare să stea metodologia interactivă. Activitatea de predare-învățare trebuie să devină „o aventură a cunoașterii" în care copilul este provocat să participe după puterile proprii, întâlnind problem și situații de învățare menite să-l determine să le analizeze, să le examineze, descoperind soluții plauzabile. Rolul profesorului constă mai mult în cel de stimulare și



BDD-A28242 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:56:24 UTC)

dirijare, iar motivaţoa activităţii reiese din participarea entuziastă a cadrului didactic. Elevul e implicat în procesul de predare-învăţare- evaluare, iar disciplina devine autodisciplină a muncii şi interesului, asigurată de satisfacţia cooperării. „Procesul de învăţare ar trebui să fie distractiv, folosind o metodologie adaptată, diversă şi incitantă. Dacă învăţarea nu e distractivă, vom face eforturi imense, atât elevii, cât şi noi, profesorii" (J.Olsen, Th. W. Nielsen)

Strategiile interactive de grup sunt considerate ca fiind modalităţile de organizare a activităţii prin care se favorizează schimburile între participanţii la activitate prin procese interumane de cooperare şi competiţie constructive, stimulând activismul subiectului în interacţiunea sa, nu numai cu ceilalţi, ci şi cu materialul de studiu, prin procese de acţiune şi de transformare a informaţiei. Principii de respectat în alegerea strategiilor la ciclul achiziţiilor fundamentale:

- Folosirea nonverbalului pentru intuirea conceptelor. Se aplică, fie că e vorba de nume de obiecte sau de acţiuni, fie că e vorba de filter de comunicare de tipul funcţiilor limbii/ actelor de vorbire. Dacă profesorul mimează acţiunea de a se ridica/sta jos atunci când enunţă aceste activităţi, pentru elev va fi mult mai clar despre ce este vorba. Învăţarea va fi facilitate dacă elevii sunt stimulaţi să combine verbalul cu limbajul corporal, visual sau muzical.
- Abordarea ludică. Tot ceea ce se întâmplă la şcoală ar trebui să se deruleze sub forma unei suite de jocuri sau antrenamente amuzante. Din spaţiul clasei nu trebuie să lipsească jucăriile, chiar realizate de profesor împreună cu elevii.
- Învăţarea în context. Dezvoltarea competenţelor de comunicare are loc în context de comunicare şi cu un scop inteligibil copiilor. În absenţa contextului, elevii ajung să recite doare cuvinte şi fraze memorate fără să poată să le transfere apoi în alte situaţii. De altfel, oricine învaţă mult mai bine dacă înţelege de ce învaţă ceea ce învaţă.

**Metode specifice învăţării citit-scrisului**

**a) Metoda globală sau „priveşte şi spune"**

La clasa pregătitoare s-au promovat o serie de metode transferate din alte sisteme de învăţământ unde limbile de predare nu sunt fonetice, aşa cum este limba română (cum se citeşte, aşa se scrie).Metoda globală constă în memorarea vocabularului, la vederea acestuia. Învăţătorul scrie pe cartonaşe cuvinte uzuale, cuvinte care denumesc obiecte cu care elevii lucrează zi de zi, care le sunt aproape, care au semnificaţie pentru ei, care îi interesează. Atunci când vorbesc despre obiect, le este prezentat şi cartonaşul cu numele respectiv, în mod repetat, până este reţinut. Când copiii au memorat un număr mai mare de cuvinte, le introduc în procesul de citire a cărţilor. Metoda globală se poate utiliza pentru citirea cuvintelor monosilabice şi bisilabice atunci când trecem de la citirea pe silabe la citirea integrală a cuvintelor. Astfel se realizează o citire corectă şi conştientă şi ajutăm elevul să-şi formeze o scriere corectă, deoarece sesizează toată componenţa sonoră a cuvintelor.

**b) Metoda Montessori**

Metoda pune accentul pe folosirea a cât mai multor canale de recepţionare a informaţiilor (pipăit, văz, aud).

Pasul I. Dezvoltarea mecanismului scrisului

Acest pas presupune:

a. Mecanismele motricităţii:

- mânuirea instrumentului cu care se scrie;
- jocuri cu forme geometrice;



BDD-A28242 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:56:24 UTC)

- înmuierea vârfului degetelor în apă călduță și realizarea efortului „de a ține mâna suspendată, ridicând-o ușor”;
- jocuri cu incastre;
- desenul;
- exerciții de pipăire a literelor;
- trasarea formei fiecărei litere a alfabetului în parte;
- recunoașterea literelor, când se indică sunetul;
- pronunțarea sunetului care corespunde semnelor alfabetice.

b. Activitatea propriu-zisă a inteligenței:

-când copilul cunoaște câteva vocale și consoane, învățătoarea face o demonstrație practică de formare a cuvintelor, cu ajutorul alfabetarului, în timp ce pronunță sunetele, așează pe masă literele corespunzătoare, copiii își vor forma singuri cuvintele dorite.

Pasul II. Dezvoltarea mecanismelor cititului

Scrisul îl ajută pe copil să interpreteze mecanic asocierea sunetelor cu litere ce compun cuvântul pe care îl vede scris. De aici, până la citirea cuvântului, se folosește metoda globală:
- se pregătesc bilețele pe care sunt scrise cuvinte cunoscute copiilor;
- copiii sunt puși să traducă încet, în sunete, cuvântul scris;
- ritmul se grăbește treptat, până se ghicește cuvântul scris, în acest moment apare satisfacția dată de înțelegerea rostului acestui exercițiu și interesul pentru el;
- după ce copilul a citit, așază bilețelul neîmpăturit lângă obiectul al cărui nume îl poartă și exercițiul s-a terminat.

**c) Metoda lingvistică integrală**

Copiii învață să citească cu ajutorul poveștilor, poeziilor, cântecelelor, ghicitorilor etc. Textele respective sunt respectate sub forma unor Cărți uriașe. Învățătorul citește, marcând cu un arătător fiecare cuvânt, iar copiii urmăresc cu privirea cuvintele indicate. Conținutul cărților poate fi studiat în amănunt, în grup sau individual, deoarece există și cărți mici, cu același text, pentru fiecare elev. Citit-scrisul se predă integrat, copiii fiind întrebați ce doresc să scrie. Textul de la care s-a pornit poate oferi numeroase puncte de plecare, în funcție de interesul celor mici.

**d) Metoda naturală (Freinet)**

Copiii spun scurte texte, legate de experiența lor zilnică. Învățătorul le scrie și le afișează în clasă. Ele vor constitui memoria colectivă. Metoda se bazează pe faptul că materialele cu sens care au o anumită semnificație creează o stare afectivă pozitivă și vor fi mai ușor memorate decât cele fără sens. Principiile pedagogiei Freinet:
- școala centrată pe copil;
- munca școlară motivată;
- activitate personalizată-respectul identității personale și al diversității;
- expresie liberă și comunicare.

La vârste școlare mici, creșterea performanței la clasă depinde în mare măsură de comunicarea eficientă a instrucțiunilor în cadrul activității la clasă. Eficiența instrucțiunilor care sunt date elevilor este influențată de modul în care acestea sunt formulate, fiind asigurată de respectarea unor reguli. Aceste reguli de comunicare la clasă influențează într-o mare măsură comportamentul de compliere sau de refuz privind efectuarea sarcinilor pentru care copiii nu au o motivație internă. Mai mult decât atât, copilul învață în primul rând prin imitație. Un model corect de comunicare oferit de învățător va fi preluat și de către elevi, care îl vor „exersa” în interacțiunea stabilită în cadrul activităților de grup. Dacă elevii sunt atenți, ceea ce li se transmite va fi receptat mai bine. Instrucțiunile date copiilor trebuie să indice concret comportamentul dorit și să nu fie vagi.



BDD-A28242 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:56:24 UTC)

**f) Învățarea prin cercetare**

Este o metodă de învățământ care implică participarea activă și directă a elevului împreună cu profesorul la cercetarea științifică, la descoperirea adevărului, la refacerea procesului științific de constituire a cunoștințelor. Autoritatea didactică este înlocuită prin cooperarea științifică pentru demonstrarea experimentală a adevărurilor. Fiind o puternică sursă de motivație, aceasta ameliorează relația professor-elev și dezvoltă capacitatea muncii independente, inventivitatea celui ce învață și cercetează pentru autorealizarea sa, pentru descoperirea și demonstrarea adevărurilor științifice.

**g) Învățarea prin rezolvarea de probleme**

Problema reprezintă un obstacol sau o dificultate cognitivă care implică o necunoscută și față de care repertoriul de răspunsuri câștigat în experiența anterioară apare insufficient sau inadecvat. Spațiul problemei este construit de structurile cognitive ale elevului, o problem putând fi înțeleasă și soluționată diferit în funcție de subiect. Elevul poate fi implicat într-un proiect sau poate primi o temă de cercetare care să însemne soluționarea unei probleme reale. Profesorul va sprijini elevii în formularea de probleme și întrebări, va coordona procesul de rezolvare a acestora individual și în grup. În procesul de învățare prin rezolvarea de probleme sunt parcurse următoarele etape: comunicarea, formularea problemei, îndrumarea elevilor prin cunoașterea datelor, comparații, exemplificări, formularea unor alternative de soluționare, decizia, selectarea alternativei de rezolvare, rezolvarea problemei prin aplicarea soluției găsite și verificarea rezultatelor.

**h) Învățarea prin descoperire**

Promovează metode de învățământ de tip euristic, care implică un ansamblu de operații privitoare la conceperea și organizarea lecției în care elevul, sprijinit de profesor, descoperă cu propriiile forțe intelectuale explicația și semnificația unui fenomen sau process, legile, cauzele și esența acestora. Se pune accentul pe căile prin care se ajunge la produs, la metodele de cunoaștere și înregistrare. J. Bruner consider că principal cale de educare a gândirii științifice a elevilor este instruirea bazată pe descoperire, care trebuie să ducă la învățarea structurală. Dar această învățare structurală este implicate mai ales în predarea-învățarea interdisciplinară.

**i) Învățarea de tip aventură/ de tip expediționar**

Acestui tip de strategie sunt specifice experiențele de învățare mai ales non-formale care pun elevii în fața unor provocări, de cele mai multe ori în context naturale. Accentul este pus pe crearea contextelor și a experiențelor relevante de învățare, iar focalizarea este pe contactul direct cu mediul social, cultural și natural. Principiile învățării de tip aventură sunt: importanța autodescoperirii; valorificarea ideilor creative, natura; empatia și grija; succesul și eșecul; colaborarea și competiția; serviciile pentru ceilalți și compasiunea.

Predarea integrată a conținuturilor este o activitate necesară oricărei lecţii de comunicare în limba română și nu numai, care are rolul să cultive expresia orală, să-i înveţe pe elevi cum să se exprime corect și liber în acelaşi timp, cum să lucreze pentru perfecţionarea propriei persoane. Îmbogăţirea cunoștințelor privind comunicarea în limba română am făcut-o nu numai în cadrul acestor ore, ci şi la celelalte discipline, indiferent de oră, fixând apoi cunoştinţele în lecţiile de recapitulare și sistematizare. Obţinând rezultate tot mai bune, elevii erau tot mai dornici să lucreze mai mult, să realizeze exerciţii variate şi cu nivel de dificultate mai mare. Activitatea desfăşurată în vederea aplicării metodelor şi procedeelor de îmbogăţire a cunoştinţelor, predate într-o manieră integrată, generează următoarele concluzii:

- înainte de a începe orice activitate cu şcolarii mici trebuie cunoscută individualitatea fiecăruia, climatul familial din care provine;



BDD-A28242 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:56:24 UTC)

- din prima zi de şcoală şi până în ultima zi de şcoală a ciclului primar, atât la lecţii, cât şi în orice împrejurare învăţătorul trebuie să corecteze exprimarea şcolarului mic;
- fiecare cadru didactic trebuie să aleagă cele mai potrivite strategii didactice, prin care să dezvolte și să utilizeze predarea integrată a unor conținuturi;
- dacă s-au ales cele mai potrivite strategii didactice pentru o clasă de elevi, atunci cadrului didactic îi va fi mult mai ușor să aplice predarea integrată, asimilând și dezvoltând cunoștințele într-un interval de timp mai scurt.

Nu se poate măsura satisfacţia unui dascăl, care are elevi ce posedă un bagaj de cunoștințe bogat, acumulate și dezvoltate într-o manieră integrată. Acest lucru este util pentru viața zilnică, deoarece ei vor pune în aplicare cunoștințele şi la celelalte obiecte de studiu. În concluzie, consider că predarea integrată este utilă, necesară pentru toți anii de școală. Astfel, o predarea integrată a conținuturilor se realizează prin utilizarea unor metode activ-participative, care sunt cele mai îndrăgite de către elevi. Pe lângă faptul că le oferă posibilitatea de a comunica mai ușor în unele situaţii, de a se gândi şi a se exprima liber fără a fi puşi în situaţia de a fi stresaţi, fac din orele de comunicare în limba română, ore relaxante, foarte atractive și îndrăgite de elevi.

## BIBLIOGRAPHY

Apetroaiei, E. (2009). *Strategii activ-participative în predarea –învăţarea limbii şi literaturii române*. Pitești: Paradigme

Bcajan, E.-O., (2014). „*Aplicaţii ale predării integrate la ciclul achiziţiilor fundamentale”*, Bacău: Rovimed Publishers

Borzea, P., A., (2017).*Integrare curriculară şi dezvoltarea capacităţilor cognitive,* Iași: Editura Polirom

Bloju, C. L., (2013).*Metodica predării limbii şi literaturii române pentru învăţământul primar,* Craiova*:* Editura UniversitariaCraiova

Cerghit,I. *(2006). Metode de învăţământ,* Bucureşti*:* E.D.P.

Ciolan, L., (2008). *Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar,* Iași: Editura Polirom



BDD-A28242 © 2018 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:56:24 UTC)